

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie przekazywania informacji o transakcjach oraz formularza identyfikującego instytucję obowiązaną

Na podstawie art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723 i 1075) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób sporządzania i przekazywania informacji o transakcjach oraz formularza identyfikującego, a także tryb ich przekazywania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Biuletynie Informacji Publicznej – rozumie się przez to stronę podmiotową urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych znajdującą się w Biuletynie Informacji Publicznej;
- 2) formularzu identyfikującym – rozumie się przez to formularz, o którym mowa w art. 77 ustawy;
- 3) informacji o transakcjach – rozumie się przez to informacje, o których mowa w art. 72 ustawy;
- 4) systemie teleinformatycznym – rozumie się przez to system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 12 ust. 4 ustawy;
- 5) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

§ 3. Informacja o transakcjach oraz formularz identyfikujący są przekazywane z wykorzystaniem wzorów dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy, opublikowanych w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych.

§ 4. 1. Informacja o transakcjach oraz formularz identyfikujący są przekazywane za pośrednictwem:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

- 1) strony internetowej, której identyfikator URI jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej systemu teleinformatycznego;
- 2) oprogramowania interfejsowego umożliwiającego łączność z usługą sieciową systemu teleinformatycznego, której identyfikator URI i opis interfejsu jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej systemu teleinformatycznego.

2. Informacja o transakcjach oraz formularz identyfikujący są opatrzone:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym:
 - a) pracownika, o którym mowa w art. 8 lub art. 77 ust. 2 pkt 6 ustawy, albo
 - b) podmiotu pośredniczącego, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy, identyfikowanego za pomocą imienia, nazwiska i numeru PESEL – w przypadku gdy dane te zostały uprzednio przekazane w formularzu identyfikującym zgodnie z art. 77 ust. 2 pkt 7 ustaw, albo
- 2) kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną:
 - a) instytucji obowiązanej albo
 - b) podmiotu pośredniczącego, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy, identyfikowanego za pomocą nazwy (firmy) i NIP – w przypadku gdy dane te uprzednio zostały przekazane w formularzu identyfikującym zgodnie z art. 77 ust. 2 pkt 7 ustawy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, instytucja obowiązana może przekazać informację o transakcjach oraz formularz identyfikujący nieopatrzone podpisem ani pieczęcią, o których mowa w ust. 2, jeżeli przekaże do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej papierową kopię odpowiednio informacji o transakcji albo formularza identyfikującego wydrukowaną za pośrednictwem strony internetowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, i podpisaną przez pracownika, o którym mowa w art. 8 ustawy.

4. Informacja o transakcjach i formularz identyfikujący są zaszyfrowane. Certyfikat klucza publicznego na potrzeby szyfrowania oraz opis sposobu szyfrowania są udostępniane na stronie internetowej, której identyfikator URI, jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej systemu teleinformatycznego.

§ 5. 1. Urzędowe poświadczenie odbioru informacji o transakcjach i formularza identyfikującego jest wydawane za pomocą systemu teleinformatycznego po przeprowadzeniu z wynikiem pozytywnym weryfikacji struktury logicznej w zakresie zgodności ze wzorem

dokumentu elektronicznego i spójności danych oraz ważności podpisu albo pieczęci, o których mowa w § 4 ust. 2.

2. W przypadku, o którym mowa w § 4 ust. 3, urzędowe poświadczenie odbioru jest wydawane bez weryfikacji podpisu oraz pieczęci, o których mowa w § 4 ust. 2, po otrzymaniu przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej papierowej kopii odpowiednio informacji o transakcjach albo formularza identyfikującego przekazanej zgodnie z § 4 ust. 3.

3. Struktura logiczna urzędowego poświadczenia odbioru jest udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej systemu teleinformatycznego.

§ 6. W przypadku stwierdzenia przez instytucję obowiązaną błędu w przekazanej informacji o transakcjach albo formularzu identyfikującym oraz w przypadku aktualizacji formularza identyfikującego instytucja obowiązana przekazuje ich korektę.

§ 7. 1. W przypadku stwierdzenia przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, że:

- 1) przekazany dokument jest uszkodzony lub
 - 2) informacja o transakcjach lub formularz identyfikujący zostały przekazane z naruszeniem art. 72, art. 73 i art. 77 ustawy, lub
 - 3) informacja o transakcjach lub formularz identyfikujący zawiera błędy
- instytucja obowiązana przekazuje ponownie albo koryguje odpowiednio informację o transakcjach albo formularz identyfikujący, w terminie trzech dni roboczych od dnia wpływu albo udostępnienia tej instytucji żądania ponownego ich przekazania albo skorygowania.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w drodze informacji dostępnej na stronie internetowej, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, lub za pośrednictwem oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2.

§ 8. Do korygowania i ponownego przekazywania informacji o transakcjach i formularza identyfikującego na podstawie § 6 i § 7 stosuje się przepisy § 3–5.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 października 2018 r.

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie zawartego w art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723), zwanej dalej *ustawą*, upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych rozporządzenia określającego sposób sporządzania i przekazywania oraz tryb przekazywania informacji o których mowa w art. 72 ustawy (tzw. transakcje progowe) oraz formularza, o którym mowa w art. 77 (tzw. formularz identyfikujący instytucję obowiązaną). Powyższe należy określić mając na uwadze konieczność sprawnego, wiarygodnego i bezpiecznego przekazywania informacji przez instytucje obowiązane do GIIF.

W § 1 i § 2 projektu rozporządzenia wskazano szczegółowy zakres przedmiotowy projektowanego rozporządzenia oraz wprowadzono i zdefiniowano skrót, m.in: „formularz identyfikujący” - na potrzebę oznaczania formularza, o którym mowa w art. 77 ustawy, informacji o transakcjach – na potrzebę oznaczania informacji, o których mowa w art. 72 ustawy, systemie teleinformatycznym – na potrzeby oznaczenia systemu teleinformatycznego Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, o którym mowa w art. 12 ust. 4 ustawy, .

Przepis § 3 umożliwia realizację obowiązku przekazywania informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, nałożonego na instytucje obowiązane w art. 78 ust. 1 ustawy i definiuje sposób sporządzania informacji o transakcjach i formularzy identyfikujących poprzez przywołanie wzorów dokumentów elektronicznych, o którym mowa w art.78 ust.2 ustawy, jako właściwych do przekazywania informacji do systemu teleinformatycznego GIIF.

Przepisy § 4 w ust. 1 definiują tryb przekazywania dokumentów elektronicznych z informacjami o transakcjach i formularzami identyfikującymi do GIIF. Ze względu na konieczność zapewnienia sprawnego przekazywania danych przez instytucje obowiązane oraz biorąc pod uwagę różnorodność instytucji obowiązanych (w tym różnice w wielkości wolumenu przekazywanych danych i różnice stopnia zaawansowania technologicznego stosowanych systemów informatycznych w prowadzonej działalności) przewidziano dwa możliwe tryby przekazu danych: z wykorzystaniem strony WWW systemu informatycznego GIIF (w zamyśle dla instytucji, które przy mniejszym wolumenie danych nie chcą lub nie mają

możliwości pełnej automatyzacji procesu przekazywania danych) lub z wykorzystaniem usług sieciowych systemu teleinformatycznego GIIF, z których będzie można będzie skorzystać za pośrednictwem odpowiedniego oprogramowania interfejsowego (w zamyśle dla instytucji obowiązanych, które chcą w większym stopniu skorzystać z automatyzacji etapów procesu przekazywania danych do GIIF, które operują większym wolumenem danych lub chcą wykorzystać swoje systemy informatyczne do bezpośredniej komunikacji i korzystania usług oferowanych przez system teleinformatyczny GIIF).

W ust. 2 tego paragrafu wskazane zostały sposoby przekazywania dokumentów elektronicznych z informacjami o transakcjach i formularzami identyfikującymi do GIIF w zakresie elektronicznego podpisywania przekazywanych dokumentów. Generalnie projektuje się wykorzystanie infrastruktury elektronicznego uwierzytelniania dokumentów stworzonej w ramach nakreślonych przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym. Wykorzystanie podpisu kwalifikowanego lub pieczęci elektronicznej instytucji obowiązanej umożliwi elastyczne rozwiązanie dla różnych grup instytucji obowiązanych, różniących się możliwościami stosowania technologii podpisu elektronicznego. Umożliwia też realizację określonego w art. 74 ust.1 ustawy prawa instytucji obowiązanych do realizowania obowiązku przekazywania informacji za pośrednictwem innych podmiotów.

Przy bardzo różnorodnym gronie instytucji obowiązanych, obejmującym m.in. pojedyncze osoby fizyczne, możliwa jest sytuacja, w której podmiot niedysponujący podpisem cyfrowym będzie obowiązany do przekazania informacji w terminie, w którym nie będzie miał możliwości nabycia takiego podpisu. Biorąc pod uwagę, że w interesie GIIF leży zapewnienie maksymalnej sprawności przekazywania danych, ust. 3 wprowadza wyjątek od zdefiniowanych w ust. 2 sposobów elektronicznego podpisywania przekazywanych dokumentów. Proponuje się, aby przy wykorzystaniu trybu przekazania z wykorzystaniem strony systemu teleinformatycznego GIIF, system ten umożliwiał przekazanie informacji o transakcjach albo przekazanie formularza identyfikującego nieopatrzonych pieczęcią/podpisem cyfrowym i jednocześnie umożliwiał wydruk kopii przekazanych w tym trybie danych. Dla uwiarygodnienia przekazanych w ten sposób drogą elektroniczną danych, ta papierowa kopia powinna zostać przekazana do GIIF podpisana przez właściwego pracownika instytucji obowiązanej. Przepis przewiduje konieczność podpisania takiej papierowej kopii przez pracownika, o którym mowa w art. 8 ustawy, tj. wyznaczonego przez instytucje obowiązana pracownika zajmującego

kierownicze stanowisko odpowiedzialnego za zapewnienie zgodności działalności instytucji obowiązanej z przepisami ustawy. Nie przewiduje się możliwości podpisania papierowej kopii przez pracowników, o których mowa w art. 77 ust. 2 pkt 6 ustawy, podkreślając w ten sposób wyjątkowość wprowadzonej w ust. 3 procedury w stosunku do zdefiniowanych w ust. 2 sposobów elektronicznego podpisywania przekazywanych dokumentów. Takie rozwiązanie zapewni sprawność, wiarygodność i bezpieczeństwo przekazu danych w szczególnych przypadkach, a konieczność wykorzystania ściśle określonego wydruku i podpisu, oraz koszty dodatkowe ponoszone przez instytucję obowiązaną przekazującą dane w ten sposób powinny zapewnić nienadużywanie tego sposobu przekazywania.

Ust. 4 reguluje kwestię szyfrowania danych w przekazywanych dokumentach, co razem ze stosowaniem uwierzytelnienia opartego na cyfrowym podpisie stanowi dopełnienie wymogu wiarygodności i bezpieczeństwa przekazu danych.

Przepisy § 5 dotyczą wydawania urzędowego potwierdzenia odbioru informacji. Wskazują, że UPO jest wydawane za pomocą systemu teleinformatycznego po przeprowadzeniu weryfikacji struktury logicznej w zakresie zgodności ze wzorem dokumentu elektronicznego i spójności danych oraz pieczęci/podpisu elektronicznego. Uzasadnieniem dla takiej procedury jest konieczność wydawania poświadczenia tylko dla dokumentów elektronicznych, które są podpisane we właściwy sposób i są zgodne z opublikowanym wzorem. Dokumenty elektroniczne zawierające zgłoszenia niespełniające tych warunków nie zostaną uznane za dostarczone zgodnie z rozporządzeniem, nie będą więc dla nich wydawane urzędowe poświadczenia odbioru. Przepis ten reguluje również kwestię publikowania informacji o strukturze logicznej urzędowego poświadczenia odbioru. Ust. 2 ponadto określa zasady wydawania UPO w sytuacji opisanej w ust. 3 paragrafu 4 – przy sposobie przekazu wykorzystującym do uwiarygodnienia wydruk kopii danych przekazanych elektronicznie, UPO będzie wydawane bez weryfikacji podpisu elektronicznego i bez weryfikacji pieczęci elektronicznej (nieobecnych w przesyłce przekazanej elektronicznie), po otrzymaniu przez GIIF przekazanej przez instytucję obowiązaną kopii informacji o transakcjach albo formularza identyfikującego, podpisanych zgodnie z zasadami określonymi w § 4 ust. 3.

Przepisy § 6-8 określają sposób i tryb przekazywania do GIIF skorygowanych dokumentów – czy to w wyniku stwierdzenia takiej konieczności przez nadawcę (instytucję obowiązaną) czy przez odbiorcę (Generalnego Inspektora). § 6 reguluje sytuację, w której raportująca instytucja obowiązana stwierdzi błąd w przekazanych danych lub nastąpi zmiana danych zawartych w formularzu identyfikacyjnym. W takim przypadku instytucja obowiązana przekazuje korektę

danych (korektę błędnej informacji o transakcjach, korektę błędnego formularza identyfikującego, albo korektę w wyniku aktualizacji danych w formularzu identyfikującym). § 7 reguluje sytuację, w której GIIF stwierdzi: uszkodzenie przekazanego dokumentu (dokumentu elektronicznego z informacją o transakcjach, dokumentu elektronicznego z formularzem identyfikującym, papierowej kopii informacji o transakcjach lub formularza identyfikującego przekazanej w trybie określonym w § 4 ust. 3), naruszenie przepisów art. 72, art. 73 i art. 77 ustawy przy przekazywaniu informacji o transakcjach lub formularza identyfikującego lub błędy w przekazanej informacji o transakcjach lub formularzu identyfikującym. W każdym z trzech powyższych przypadków GIIF przekazuje instytucji obowiązanej w formie pisemnej lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej (w drodze informacji dostępnej na stronie internetowej systemu teleinformatycznego) żądanie ponownego przekazania (w przypadku stwierdzenia uszkodzenia dokumentu albo naruszenia przepisów) albo skorygowania danych (w przypadku stwierdzenia błędu). Instytucja obowiązana przekazuje ponownie albo przekazuje skorygowane informacje o transakcjach albo formularz identyfikujący w terminie trzech dni roboczych od dnia wpływu do instytucji obowiązanej albo udostępnienia instytucji obowiązanej żądania. W § 8 wskazano, że do korygowania i do ponownego przekazywania informacji o transakcjach i formularza identyfikującego stosuje się wszystkie przepisy regulujące przekazywanie informacji i formularzy określone w paragrafach 3-5.

W § 9 projektu rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 13 października 2018 r.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów. Natomiast, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został udostępniony

w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji,
w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.